

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 9916/2/2011

SENTINȚA CIVILĂ NR. 5689

Ședința publică din data de 10 octombrie 2012

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE - **Cosma Carmen Valeria**
GREFIER - **Aliu Cătălina**

Pe rol se află judecarea acțiunii formulate de reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității** în contradictoriu cu pârâțul **Bulearcă Petre**, având ca obiect „constatarea calității de lucrător al Securității”.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamantul prin reprezentant, consilier juridic [redacted] cu delegație la dosar, lipsind pârâțul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reclamantul prin reprezentant solicită instanței admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și în consecință constatarea calității de lucrător al Securității a pârâtului Bulearcă Petre.

Curtea, în temeiul art. 150 Cod proc. civilă, declară închise dezbaterile și reține cauza spre soluționarea cererii de chemare în judecată.

CURTEA,

Deliberând în condițiile art. 256 Cod proc. civilă, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 21.11.2011, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în contradictoriu cu pârâțul Bulearcă Petre a solicitat instanței să constate calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, „prin cererea nr. P4008/08/08.04.2009, adresată Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de către dl. [redacted] s-a cerut verificarea sub aspectul calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului fond informativ nr. I 234580. Susține că în acest dosar informativ, pârâțul a întocmit

documentele care se regăsesc în volumul 2, la filele 62, 98,105,115,129,136,139.

În raport de prevederile art. 1 alin. 7 din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări de Legea nr. 293/2008, reclamantul a arătat că a apreciat ca fiind legală solicitarea dl. [REDACTAT], iar în urma verificărilor efectuate prin Direcția Investigații a fost întocmită Nota de constatare nr. DI//1813/30.08.2011, în baza înscrisurilor atașate acțiunii.

În Nota de Constatare s-a menționat că pârâtul Bulearcă Petre născut la data de 06.11.1942 în Băicoi, județul Prahova, fiul lui Constantin și Maria a fost angajat al fostei Securități și a avut gradele de maior (1987,1989) și locotenent colonel (1989) în cadrul Inspectoratului Județean Prahova, Serviciul 1, Biroul 1.

Reclamantul a arătat că, în această calitate, pârâtul a aprobat o serie de măsuri informativ-operative în contextul urmăririi unei persoane semnalate cu „atitudine dușmănoasă la adresa orânduirii socialiste.”

Astfel, pârâtul a dirijat sursele „Roșu” și „Vasile Octavian” cu sarcini diferențiate pentru a stabili dacă persoana urmărită continua „să adopte o atitudine ostilă statului” și care erau „persoanele față de care are manifestări dușmănoase”.

Pârâtul a dispus „identificarea și verificarea tuturor relațiilor semnalate”, dar și interceptarea corespondenței persoanei urmărite.

Reclamantul a arătat că în urma punerii în aplicare a măsurilor dispuse de către pârât, consecința a fost „avertizarea” persoanei urmărite. Acest fapt rezultă din Raportul cu propunere de închidere a mapei de verificare informativă, identificat în dosarul de urmărire al cărui titular era „obiectivul”.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității susține că, măsura avertizării era una dintre cele mai umilitoare pentru demnitatea individului, deoarece presupunea ca, în fața organelor de Securitate și de cele mai multe ori și a organelor de partid sau a colectivului din care făcea parte, persoana urmărită să fie constrânsă a-și recunoaște „faptele” (diverse „manifestări împotriva regimului comunist”) și să se angajeze că nu va mai recurge la astfel de manifestări.

Susține că, pârâtul a aprobat dirijarea unui informator, șofer la Autobaza 6 Călărași -Ploiești, să furnizeze date și informații despre navetiștii pe care îi transporta, „în special a unor persoane cunoscute cu antecedente politice” și avertizate de organele de Securitate.

Menționează Nota de instruire a sursei, datată 15.03.1987, potrivit căreia pârâtul a aprobat culegerea de informații și despre „starea de spirit a populației, audierea și colportarea știrilor transmise de posturi de radio reacționare, comentarii ostile la adresa orânduirii socialiste din țara noastră.”

De asemenea, arată că pârâtul a procedat la dirijarea sursei „Trandafir” pe lângă persoane cunoscute ca fiind descendente „legionare” și pe lângă persoane suspectate de „evaziune”.

Reclamantul a arătat că, raportat la cele menționate anterior, urmărirea de către Securitate a celor care făcuseră parte din fosta Mișcare Legionară, precum și a descendenților acestor persoane, avea absolut aceeași motivație ca și urmărirea foștilor membri ai partidelor istorice democratice. Faptul că și unii și alții erau opozanți ai regimului comunist, neavând nicio relevanță – din perspectiva Securității – dacă ei proveneau din grupări politice cu caracter democratic sau extremist.

Termenul de „element legionar” era folosit deseori și pentru a desemna persoanele care luaseră parte la rezistența armată anticomunistă din primii ani ai instaurării regimului, pe cei care sprijiniseră sau simpatizaseră rezistența, ori pe cei care, în aceeași perioadă, încercaseră constituirea unor organizații anticomuniste.

În probațiunea cazului de față reclamantul menționează „aprobarea”, dată de care pârât, supravegherii prin rețeaua informativă a unui adept al „cultului religios adventist reformist”, semnalat cu „manifestări dușmănoase” împotriva orânduirii socialiste și „activitate clandestină pe linia sectei religioase”.

Față de cele expuse, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a considerat utilă precizarea că definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situația în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, fiind suficiente cazurile în care aceștia suprimau sau îngrădeau „drepturi și libertăți fundamentale ale omului”. Din punctul de vedere al legiuitorului este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară.

Dacă un angajat al Securității care, respectând instrucțiunile din acea vreme, ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată precum și de normele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor, în sensul prevederilor OUG nr. 24/2008.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității arată că, așa cum reiese din documentele cuprinse în Nota de constatare amintită anterior, activitatea pârâtului Bulearcă Perte se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În sensul că, activitățile desfășurate de pârât, în calitate de angajat al fostei Securități au îngrădit dreptul la viața privată, prevăzut de art. 33 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, dreptul la liberă exprimare prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965,